

234

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 lutego 1955 r.

w sprawie zasad i trybu szczegółowego planowania pokrycia finansowego inwestycji scentralizowanych oraz zatwierdzania planów sfinansowania inwestycji na rok 1955.

Na podstawie art. 7 ust. 2 dekretu z dnia 17 grudnia 1952 r. o uchwalaniu i wykonywaniu budżetu Państwa (Dz. U. z 1952 r. Nr 50, poz. 334 oraz z 1954 r. Nr 25, poz. 94 i Nr 56, poz. 278) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki uprawnione do zatwierdzania rocznych jednostkowych planów sfinansowania inwestycji, wymienione w § 6 ust. 3 oraz § 8 ust. 1 i 2, zorganizują akcję szczegółowego planowania pokrycia finansowego inwestycji scentralizowanych na rok 1955.

§ 2. 1. W toku szczegółowego planowania pokrycia finansowego inwestycji scentralizowanych na rok 1955 inwestorzy bezpośredni, których inwestycje finansowane są z § 31 budżetu, sporządzają uzasadnienia wydatków na inwestycje według wzoru nr FI załączonego do instrukcji w sprawie sporządzania projektów planów finansowych (bilansów dochodów i wydatków wraz z załącznikami) dla przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym, stanowiącej załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 lipca 1954 r. w sprawie opracowania resortowych projektów budżetu i projektów budżetów województw na rok 1955. We wszystkich rubrykach formularza przeznaczonego dla ustalenia wartości przewidywanego wykonania za rok 1954 lub przewidywanego stanu na dzień 1 stycznia 1955 r. należy podawać wartości rzeczywiste. Zwalnia się przy tym inwestorów od wypełniania w formularzach rubryk dotyczących stanów zobowiązań, środków obrotowych budowy i wykonania planu sfinansowania inwestycji na dzień 30 czerwca 1954 r.

2. Inwestorzy bezpośredni, których inwestycje finansowane są z § 17 budżetu, sporządzają informacje według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

3. Dane cyfrowe w uzasadnieniach i informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, należy podawać z zaokrągleniem do jednego złotego.

§ 3. W uzasadnieniach i informacjach, o których mowa w § 2, należy przyjąć:

- 1) limity inwestycyjne — z potrąceniem ich części przeznaczonej na budowę zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego oraz z uwzględnieniem limitów przydzielonych na poślizg rzeczowy z 1954 r.;
- 2) zobowiązania na początek roku 1955 — w kwocie faktycznej wysokości wypłat, które w roku 1955 zostały już dokonane, jak również wypłat, jakie mają nastąpić z tytułu inwestycji wykonanych przed dniem 1 stycznia 1955 r., zobowiązania zaś na koniec roku 1955 — w wysokości 1/3 części nakładów planowanych do wykonania w IV kwartale 1955 r.;
- 3) środki obrotowe budów na początek roku 1955 — w wysokości faktycznego ich stanu na dzień 1 stycznia 1955 r., a na koniec roku 1955 — według obowiązujących wskaźników;
- 4) pokrycie z amortyzacji — w wysokości wynikającej z zastosowania wskaźnika podziału amortyzacji, ustalonego przez jednostkę nadrzędną, do wynikających z szczegółowego planowania na rok 1955 odpisów amortyzacyjnych, zwiększonych o kwotę amor-

tyzacji nie dopłaconej w ubiegłym roku lub zmniejszonych o kwotę nadpłaconą w roku ubiegłym; jeżeli działający przy danej jednostce oddział zaopatrzenia robotniczego nie sporządza własnego planu sfinansowania inwestycji, jednostka sporządzająca uzasadnienie uwzględnia również amortyzację oddziału zaopatrzenia robotniczego w części przeznaczonej na finansowanie inwestycji;

- 5) pokrycie z różnych środków finansowych — w wysokości realnych przewidywań;
- 6) pokrycie z różnych środków wewnętrznych — według obowiązujących norm, tzn.:
 - a) 3% wartości robót wykonywanych systemem gospodarczym po odliczeniu od niej wartości przeznaczonych na ich wykonanie świadczeń ludności w naturze — tytułem zysku na robotach wykonywanych systemem gospodarczym;
 - b) 2,5% wartości robót wykonywanych systemem gospodarczym po uprzednim odliczeniu od ich wartości przeznaczonych na ich wykonanie świadczeń ludności w naturze — tytułem obniżki kosztów budownictwa wykonywanego systemem gospodarczym;

pokrycia z zysku, o którym mowa pod lit. a), nie planuje się w odniesieniu do robót wykonywanych systemem gospodarczym, dla których podstawą do rozliczeń są nie obejmujące zysku wykonawcy kosztorysy lub inne zastępujące je dokumenty.

§ 4. 1. Uzasadnienia i informacje, o których mowa w § 2, sporządzane są odrębnie:

- 1) dla każdego tytułu inwestycyjnego objętego planem inwestycyjnym na rok 1955 niezależnie od tego czy inwestycja rozpoczynana jest w 1955 r., czy też kontynuowana z 1954 r. W przypadku gdy uzasadnienie (informacja) sporządzane jest dla tytułu obejmującego inwestycję kontynuowaną z 1954 r., powinno ono obejmować również zobowiązania dotyczące działalności inwestycyjnej objętej planami inwestycyjnymi lat ubiegłych w zakresie danego tytułu oraz limit na poślizg rzeczowy z 1954 r. z rezerwy resortowej;
- 2) dla każdego tytułu inwestycyjnego planu inwestycyjnego na rok 1954, którego kontynuowanie w 1955 r. przewidziane jest jedynie w ramach limitu przydzielonego z rezerwy resortowej na poślizg rzeczowy z 1954 r.;
- 3) dla każdego tytułu inwestycyjnego planu inwestycyjnego na rok 1954 lub planów inwestycyjnych lat poprzednich, którego rzeczowe wykonanie zostało przed dniem 1 stycznia 1955 r. zakończone, lecz w stosunku do którego w 1955 r. mają być jeszcze dokonywane rozliczenia.

2. Dla tytułów inwestycyjnych II grupy, dla których nie obowiązuje sporządzanie projektów wstępnych, a realizowanych przez jednego inwestora i finansowanych z jednego rozdziału budżetowego, może być sporządzane jedno uzasadnienie (informacja).

3. Jednostki sporządzające więcej niż jedno uzasadnienie powinny przeznaczać całość amortyzacji w części przeznaczonej na inwestycje w zasadzie na jeden tytuł inwestycyjny, a na dalsze tytuły inwestycyjne tylko w tym przypadku, gdy akumulacja amortyzacji przekracza środki niezbędne dla sfinansowania jednego tytułu. To samo dotyczy różnych środków finansowych, chyba że środki te związane są ściśle z konkretnymi inwestycjami.

§ 5. 1. Inwestorzy bezpośredni sporządzają w 2 egzemplarzach uzasadnienia i informacje, o których mowa w § 2, i w terminie do dnia 20 marca 1955 r. przedłożą je do zaopiniowania oddziałom banków specjalnych finansujących ich inwestycje.

2. Oddziały banków specjalnych obowiązane są zaopiniować złożone im uzasadnienia (informacje) w ciągu pięciu dni od daty ich otrzymania.

3. Opinia oddziałów banków specjalnych może dotyczyć wszelkich elementów będących przedmiotem uzasadnień (informacji), lecz obowiązkowo oddziały banków muszą ustosunkować się do wysokości zobowiązań i środków obrotowych budów zaplanowanych w uzasadnieniach (informacjach) na początek roku 1955.

4. Jeden egzemplarz uzasadnień (informacji) oddziały banków specjalnych zatrzymują dla siebie.

5. Drugi egzemplarz uzasadnień (informacji), zaopiniowany przez oddział banku specjalnego, inwestor bezpośredni obowiązany jest w terminie do dnia 30 marca 1955 r. przesłać swej jednostce nadrzędnej uprawnionej do zatwierdzania jednostkowych planów sfinansowania inwestycji.

§ 6. 1. Na podstawie rocznych planów sfinansowania inwestycji scentralizowanych limitowych zatwierdzonych przez Ministerstwo Finansów dla poszczególnych paragrafów w działach i częściach budżetu centralnego ministerstwa i urzędy centralne sporządzają i zatwierdzają:

- 1) zbiorcze plany sfinansowania inwestycji dla inwestycji własnych i podległych im bezpośrednio inwestorów bezpośrednich;
- 2) zbiorcze plany sfinansowania inwestycji dla podległych im dysponentów kredytów II stopnia — odrębnie dla każdego rozdziału budżetowego.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, przesyłają zatwierdzone plany sfinansowania inwestycji:

- 1) w trzech egzemplarzach — centrali właściwego banku specjalnego;
- 2) w jednym egzemplarzu — jednostce, dla której plan zostaje zatwierdzony.

3. Na podstawie planów wymienionych w ust. 1 oraz na podstawie uzasadnień i informacji, o których mowa w § 2, właściwi dysponenti kredytów sporządzają i zatwierdzają jednostkowe plany sfinansowania inwestycji dla podległych im inwestorów bezpośrednich.

4. Jednostki zatwierdzające jednostkowe plany sfinansowania inwestycji (ust. 3) przesyłają zatwierdzone plany:

- 1) w trzech egzemplarzach — właściwemu dla dysponenta kredytów bankowi specjalnemu (centrali lub wojewódzkiemu oddziałowi banku specjalnego),
- 2) w jednym egzemplarzu — inwestorowi bezpośredniemu, dla którego plan zostaje zatwierdzony.

5. Plany, o których mowa w ust. 1 i 3, należy przysłać bankowi specjalnemu wraz z dwoma egzemplarzami ich zestawień zbiorczych. Ministerstwa i urzędy centralne sporządzają zestawienia zbiorcze dla każdego dzia-

łu budżetowego, w którym zatwierdzają więcej niż jeden zbiorczy plan sfinansowania inwestycji. Dysponenti kredytów zatwierdzający jednostkowe plany sfinansowania inwestycji sporządzają odrębne zestawienia zbiorcze dla każdego rozdziału budżetowego, w którym zatwierdzają więcej niż jeden plan sfinansowania inwestycji.

6. Ministerstwa i urzędy centralne oraz dysponenti kredytów II stopnia obowiązani są przysłać bankom specjalnym jednocześnie wszystkie plany sfinansowania inwestycji wraz z obejmującym je zestawieniem zbiorczym, zatwierdzone przez nich na rok 1955 w poszczególnych działach lub rozdziałach budżetowych.

7. Dysponenti zatwierdzający dla jednego inwestora więcej niż jeden plan sfinansowania inwestycji obowiązani są poszczególne plany oznaczyć kolejnym numerem.

8. W uzasadnionych przypadkach dysponenti główni mogą upoważnić podległych sobie dysponentów kredytów II stopnia do zatwierdzania zbiorczych planów sfinansowania inwestycji dla podległych im jednostek, które z kolei są uprawnione do zatwierdzania jednostkowych planów sfinansowania inwestycji.

§ 7. 1. Na podstawie otrzymanych z Ministerstwa Finansów zawiadomień o wysokości limitów wydatków budżetowych na inwestycje scentralizowane limitowe prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) zatwierdzają zbiorcze plany sfinansowania inwestycji dla wydziałów (jednostek równorzędnych) prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) oraz dla wojewódzkich zarządów przedsiębiorstw terenowych rozliczających się z jednostkowym budżetem województw.

2. Równocześnie prezydium wojewódzkich rad narodowych ustalają limity kredytów budżetowych na inwestycje scentralizowane limitowe dla:

- 1) zbiorczych budżetów powiatów,
 - 2) budżetów miast stanowiących powiaty,
- powiadając o wysokości limitu zainteresowane prezydium rad narodowych.

3. Prezydium powiatowych rad narodowych na podstawie zawiadomień o wysokości limitu kredytów budżetowych na inwestycje scentralizowane limitowe:

- 1) zatwierdzają zbiorcze plany sfinansowania inwestycji dla wydziałów prezydiów powiatowych rad narodowych,
- 2) ustalają limity kredytów budżetowych na inwestycje scentralizowane limitowe dla budżetów miast nie stanowiących powiatów i podają je do wiadomości zainteresowanym prezydiom miejskich rad narodowych.

4. Prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty na podstawie zawiadomień o wysokości limitów kredytów budżetowych na inwestycje scentralizowane limitowe (ust. 2 pkt 2) zatwierdzają zbiorcze plany sfinansowania inwestycji dla swych wydziałów.

5. Limity kredytów budżetowych na inwestycje scentralizowane limitowe dla budżetów niższych szczebli ustalane są ze szczegółowością do części i działów budżetowych, a w działach, w których występują dwa paragrafy budżetowe dotyczące finansowania inwestycji scentralizowanych limitowych (§§ 17 i 31) — ze szczegółowością do tych paragrafów.

6. Limity kredytów budżetowych na inwestycje scentralizowane limitowe ustalane dla budżetów niższych szczebli (ust. 2 i ust. 3 pkt 2) będą podawane przez pre-

zydów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych właściwym prezydiom rad narodowych na formularzu według wzoru nr FI-2, stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia, a w odpisie — właściwym oddziałom banków finansujących inwestycje.

7. Prezydium rad narodowych zatwierdzają zbiorcze plany sfinansowania inwestycji (ust. 1 oraz ust. 3 pkt 1 i ust. 4) odrębnie dla każdego rozdziału budżetowego i przesyłają je w dwóch egzemplarzach właściwemu oddziałowi banku specjalnego i w jednym egzemplarzu jednostce, dla której plan zatwierdzono. Przepisy § 6 ust. 5 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 8. 1. Wojewódzkie zarządy przedsiębiorstw terenowych, nadzorujące przedsiębiorstwa rozliczające się z jednostkowym budżetem wojewódzkim, oraz wydziały (jednostki równorzędne) prezydiów wojewódzkich (m. st. Warszawy i m. Łodzi) i powiatowych rad narodowych, jak również rad narodowych miast stanowiących powiaty na podstawie planów wymienionych w § 7 ust. 1, ust. 3 pkt 1 i ust. 4 oraz na podstawie uzasadnień i informacji, o których mowa w § 2, zatwierdzają jednostkowe plany sfinansowania inwestycji dla inwestorów bezpośrednich.

2. Prezydium rad narodowych miast nie stanowiących powiatów zatwierdzają jednostkowe plany sfinansowania inwestycji dla podległych inwestorów bezpośrednich na podstawie zawiadomień o wysokości limitu kredytów budżetowych na inwestycje scentralizowane limitowe (§ 7 ust. 3 pkt 2) oraz na podstawie uzasadnień i informacji, o których mowa w § 2.

3. Jednostki zatwierdzające jednostkowe plany sfinansowania inwestycji (ust. 1 i 2) przesyłają zatwierdzone plany:

- 1) w 3 egzemplarzach — właściwemu oddziałowi banku finansującego inwestycje,
- 2) w jednym egzemplarzu — jednostce, dla której plan zatwierdzono.

4. Zatwierdzone plany jednostkowe jednostki zatwierdzające przesyłają oddziałom banków specjalnych przy zestawieniach zbiorczych sporządzanych na formularzach (według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia) odrębnie dla każdego rozdziału budżetowego, w którym występuje więcej niż jeden plan sfinansowania inwestycji. Przepisy § 6 ust. 5 mają w tym przypadku odpowiednie zastosowanie.

§ 9. Jednostkowe plany sfinansowania inwestycji zatwierdzane są z tą samą szczegółowością, z jaką sporządzane są uzasadnienia (informacje) wydatków na inwestycje (§ 4).

§ 10. Opinie oddziałów banków specjalnych do przedłożonych im przez inwestorów uzasadnień i informacji, o których mowa w § 2, są dla jednostek zatwierdzających jednostkowe plany sfinansowania inwestycji wiążące w zakresie planowanego na początek roku 1955 stanu zobowiązań i stanu środków obrotowych.

§ 11. 1. W zakresie zbiorczego planu sfinansowania inwestycji, stanowiącego dla jednostki zatwierdzającej jednostkowe plany sfinansowania inwestycji podstawę do ich zatwierdzenia, wiążącymi dla tej jednostki kwotami są:

- 1) roczna kwota limitu inwestycyjnego;
- 2) roczna kwota kredytu budżetowego z zastrzeżeniem wynikającym z § 12;
- 3) kwoty zobowiązań planowanych na koniec roku 1955.

2. W związku z przepisem ust. 1 pkt 2 wszystkie jednostki zatwierdzające zbiorcze plany sfinansowania in-

westycji obowiązane są przestrzegać zasady, by kwota kredytu budżetowego w zatwierdzonym planie rocznym nie była niższa od kwoty kredytu budżetowego przewidzianego w ramach zatwierdzonego na I kwartał zaliczkowego limitu finansowania inwestycji.

§ 12. 1. W przypadku gdy w wyniku szczegółowego planowania pokrycia finansowego inwestycji oraz uwzględnienia opinii oddziałów banków specjalnych do uzasadnień i informacji (§ 10) faktyczne zapotrzebowanie na kredyt budżetowy w jednostkowych planach sfinansowania inwestycji okaże się odmienne od sumy kredytu budżetowego przewidzianego w zbiorczym planie sfinansowania inwestycji, jednostki zatwierdzające jednostkowe plany sfinansowania inwestycji postępują w sposób następujący:

- 1) jeżeli suma zapotrzebowania na kredyt budżetowy w planach jednostkowych jest niższa od sumy kredytu budżetowego przewidzianej w zatwierdzonym planie zbiorczym — zatwierdzają dla siebie odrębny jednostkowy plan sfinansowania inwestycji, wprowadzając do niego jedynie różnicę kredytu budżetowego oraz oznaczając go jako „środki rezerwowe”;
- 2) jeżeli suma zapotrzebowania na kredyt budżetowy w planach jednostkowych jest wyższa od sumy kredytu budżetowego przewidzianej w zatwierdzonym planie zbiorczym — zatwierdzają jednostkowe plany sfinansowania przy uwzględnieniu w nich pokrycia z kredytu budżetowego przewyższającego sumę kredytu budżetowego przewidzianego w planie zbiorczym, sporządzając zarazem zamienny zbiorczy plan sfinansowania inwestycji, w którym na kwotę różnicy kredytu budżetowego wprowadzają pokrycie z kredytu antycypacyjnego (w rubryce planu rocznego i z rozbięciem na kwartały).

2. Prezydium rad narodowych miast nie stanowiących powiatów sporządzają plany „środków rezerwowych” i zbiorcze plany zamienne dla poszczególnych działów budżetowych.

3. Jednostki, które stosownie do przepisu ust. 1 pkt 1 zatwierdzają plan „środków rezerwowych” — niezależnie od przesłania go do banku specjalnego w trybie właściwym dla przesyłania zatwierdzonych jednostkowych planów sfinansowania inwestycji — obowiązane są kopię tego planu przesłać jednostce, która zatwierdziła ich plany zbiorcze.

4. Jednostki, które stosownie do przepisu ust. 1 pkt 2 sporządzają zamienny plan zbiorczy, obowiązane są złożyć 3 egzemplarze tego planu we właściwym banku specjalnym, a 1 egzemplarz przesłać jednostce, która ich plan zbiorczy zatwierdziła. Analogiczne plany zamienne jednostki powiązane z budżetami terenowymi składają w banku specjalnym w 2 egzemplarzach.

5. Przesłane bankowi plany zamienne (ust. 4) uważane są za prawidłowo zatwierdzone zbiorcze plany sfinansowania inwestycji.

§ 13. Ministerstwa i urzędy centralne oraz prezydium rad narodowych obowiązane są tak ustalić terminarz prac związanych z zatwierdzaniem planów sfinansowania inwestycji, by zatwierdzone jednostkowe plany sfinansowania inwestycji zostały dostarczone bankom specjalnym i inwestorom bezpośrednim najpóźniej w terminie do dnia 10 kwietnia 1955 r.

§ 14. 1. Ministerstwa i urzędy centralne w odniesieniu do zatwierdzonych przez siebie zbiorczych planów sfinansowania inwestycji obowiązane są najpóźniej do dnia 31 maja 1955 r. przeprowadzić akcję zmian w za-

twierdzonych zbiorczych planach sfinansowania inwestycji mającą na celu likwidację kredytów antycypacyjnych przewidzianych w zamiennych planach zbiorczych (§ 12 ust. 1 pkt 2) w drodze przeniesienia do nich kredytów budżetowych z planów zbiorczych, w ramach których zostaną zatwierdzone plany jednostkowe na środki rezerwowe (§ 12 ust. 1 pkt 1).

2. Po przeprowadzeniu akcji, o której mowa w ust. 1, lecz nie później niż do dnia 15 czerwca 1955 r., ministerstwa i urzędy centralne, w których planach pozostaną nie pokryte kredyty antycypacyjne (§ 12 ust. 1 pkt 2), złożą Ministrowi Finansów wnioski o przyznanie dodatkowych kredytów budżetowych w wysokości nie pokrytych kredytów antycypacyjnych, a ministerstwa i urzędy centralne, w których planach pozostaną nie zużyte na pokrycie kredytów antycypacyjnych środki rezerwowe (§ 12 ust. 1 pkt 1), zgłoszą Ministrowi Finansów środki budżetowe w wysokości pozostałej sumy środków rezerwowych.

§ 15. 1. Prezydya rad narodowych wszystkich szczebli w terminie do dnia 30 kwietnia 1955 r. dokonają w ramach jednostkowego budżetu przeniesień nadwyżek kredytów budżetowych objętych planami na środki rezerwowe (§ 12 ust. 1 pkt 1) celem zlikwidowania kredytu antycypacyjnego wprowadzonego do zbiorczych planów zamiennych.

2. Prezydya powiatowych rad narodowych i miast stanowiących powiaty zgłaszają w terminie do dnia 15 maja 1955 r. prezydiom wojewódzkich rad narodowych nie dające się zlikwidować w drodze przeniesień, o których mowa w ust. 1, salda kredytów antycypacyjnych lub nadwyżki kredytów ujęte w planach na środki rezerwowe. Prezydya powiatowych rad narodowych zgłoszeniem swoim obejmą również nadwyżki lub niedobory kredytów budżetowych zarówno budżetu jednostkowego powiatu, jak i miast nie stanowiących powiatów, nie dające się skompensować w granicach zbiorczego budżetu powiatu.

3. Prezydya wojewódzkich rad narodowych dokonają likwidacji nadwyżek kredytów w obrębie zbiorczego budżetu województwa przenosząc je na rzecz budżetów (wojewódzkiego, powiatów i miast stanowiących powiaty), w ramach których kredyty antycypacyjne nie znajdują pokrycia.

4. Po przeprowadzeniu akcji, o której mowa w ust. 3, lecz nie później niż do dnia 15 czerwca 1955 r., prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) zgłoszą Ministrowi Finansów sumy środków rezerwowych nie zużytych na pokrycie kredytów antycypacyjnych w ramach zbiorczego budżetu wojewódzkiego lub też złożą wnioski o dodatkowe kredyty budżetowe w wysokości nie pokrytych kredytów antycypacyjnych.

§ 16. 1. Banki specjalne obowiązane są współpracować z ministerstwami i urzędami centralnymi oraz prezydiami rad narodowych w prawidłowym przeprowadzeniu akcji zmian planów sfinansowania inwestycji, o której mowa w §§ 14 i 15.

2. Banki specjalne złożą Ministerstwu Finansów w terminie do dnia 15 czerwca 1955 r. sporządzony ze szczegółowością do części budżetu centralnego oraz do budżetów województw wykaz nie zlikwidowanych w planach zbiorczych do dnia 31 maja 1955 r. kredytów antycypacyjnych oraz nie zużytych na ich likwidację środków rezerwowych.

§ 17. 1. Jeżeli pokrycie z kredytu budżetowego przewidziane w zatwierdzonym na I kwartał 1955 r. zaliczkowym limicie finansowania inwestycji okaże się wyższe od kwoty kredytu budżetowego zatwierdzonego dla danego inwestora w rocznym planie sfinansowania in-

westycji, oddział banku specjalnego, w przypadku gdy dokonane w I kwartale wypłaty przekroczyły zakumulowane środki własne inwestora i kwotę kredytu budżetowego przewidzianego w rocznym planie sfinansowania inwestycji, zaliczy nadwyżkę wypłat na kredyt antycypacyjny na poczet przewidzianego w rocznym planie pokrycia ze środków własnych.

2. Jeżeli dokonane przed zatwierdzeniem planu sfinansowania inwestycji wypłaty z zaliczkowego limitu finansowania inwestycji na rok 1955 przekroczyły łączną sumę limitu finansowania przewidzianego w rocznym planie sfinansowania inwestycji, oddział banku nie przyjmie rocznego planu sfinansowania, a jednostka zatwierdzająca plan na wezwanie banku obowiązana jest dokonać odpowiednich poprawek w zatwierdzonych przez siebie planach jednostkowych mających na celu zapewnienie możliwości pokrycia dokonanych wypłat w ramach zatwierdzonego rocznego limitu finansowania.

§ 18. 1. Roczne plany sfinansowania inwestycji należy sporządzać na formularzach według wzoru nr FI-2, stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia, oraz według objaśnień do tego wzoru.

2. Zbiorcze zestawienia rocznych planów sfinansowania inwestycji należy sporządzać według wzoru, stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia, oraz według objaśnień do tego wzoru.

3. Ministerstwo Finansów zaopatrzy ministerstwa i urzędy centralne oraz prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) w formularze według wzoru nr FI-2 w ilości określonej szacunkowo dla potrzeb zatwierdzania rocznych planów sfinansowania inwestycji oraz przeprowadzania zmian w zatwierdzonych planach. Ministerstwa i urzędy centralne oraz prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) rozprowadzą otrzymane formularze dla jednostek niższych szczebli, stosownie do ich potrzeb. W formularze według wzorów nr FI ministerstwa i urzędy centralne oraz prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) zaopatrzą jednostki niższych szczebli w ramach posiadanych zapasów, które mogą być przez Ministerstwo Finansów uzupełnione na podstawie dodatkowego zapotrzebowania. Pozostałe formularze należy sporządzać we własnym zakresie.

§ 19. Uregulowane na rok 1954 instrukcjami Banku Inwestycyjnego, zatwierdzonymi przez Ministra Finansów, zasady i tryb zatwierdzania planów sfinansowania inwestycji jednostek spółdzielczych (z wyjątkiem rolniczych spółdzielni produkcyjnych) oraz organizacji politycznych, społecznych i zawodowych, finansujących swe inwestycje wyłącznie ze środków własnych, pozostają w mocy również na rok 1955.

§ 20. Zastosowane do inwestorów podległych Ministerstwu Energetyki, Ministerstwu Kolei i Ministerstwu Poczty i Telegrafów na podstawie § 3 ust. 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 listopada 1954 r. w sprawie zasad i trybu zatwierdzania zaliczkowych limitów finansowania inwestycji scentralizowanych na okres do zatwierdzania rocznych planów sfinansowania inwestycji na rok 1955 (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1649) odchylenia od zasad zatwierdzania zaliczkowych limitów finansowania na rok 1955 mają również zastosowanie do sporządzania uzasadnień i informacji, o których mowa w § 2, jak również do sporządzania i zatwierdzania jednostkowych planów sfinansowania inwestycji na rok 1955.

§ 21. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

Załączniki do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 25 lutego 1955 r.
(poz. 234).

(nazwa jednostki sporządzającej informację)

Załącznik nr 1.

Budżet										
Część	(nr)									(nazwa)
Dział	(nr)									(nazwa)
Rozdział	(nr)									(nazwa)

**INFORMACJA DO JEDNOSTKOWEGO PLANU SFINANSOWANIA INWESTYCJI NA ROK 1955
DLA TYTUŁU(ÓW) INWESTYCYJNEGO(YCH) NR. 1 Z 195 . . R.**

1. Limit inwestycyjny											zł
w tym nakłady przewidziane do wykonania:											
w I kwartale 1955 r.											zł
w II kwartale 1955 r.											zł
w III kwartale 1955 r.											zł
w IV kwartale 1955 r.											zł
2. Stan zobowiązań na dzień 1 stycznia 1955 r. z tytułu inwestycji wykonanych przed rokiem 1955											zł.
3. Stan środków obrotowych budowy na dzień 1 stycznia 1955 r.											zł
4. Różne finansowe środki własne przeznaczone na finansowanie inwestycji w roku 1955											zł
w tym:											
a)											zł
b)											zł
c)											zł

Uwagi dodatkowe:

..... dnia 195 . . r.

Opinia Oddziału Banku: (podpis i pieczęć)

.....

.....

.....

.....

.....

(Strona odwrotna)

Objaśnienia.

1. Informację według tego wzoru wypełniają jednostki, których inwestycje finansowane są z § 17 budżetu.

2. Stan zobowiązań na dzień 1 stycznia 1955 r. należy wykazać w wysokości łącznej wypłat dokonanych po dniu 1 stycznia 1955 r. do chwili sporządzenia informacji — za inwestycje wykonane przed dniem 1 stycznia 1955 r. oraz wypłat, których dokonanie z tego tytułu jest przewidziane jeszcze w 1955 r.

3. Stan środków obrotowych budowy na dzień 1 stycznia 1955 r. powinien wyrażać wartość wszelkiego rodzaju materiałów zakupionych przed dniem 1 stycznia 1955 r. ze środków inwestycyjnych, a do dnia 1 stycznia 1955 r. nie zużytych, niezależnie od tego, czy materiały te mogą być zużyte na wykonanie inwestycji planowanej na rok 1955. Wartość materiałów, których użycia w 1955 r. się nie przewiduje, należy podać w uwagach dodatkowych, co będzie stanowić podstawę dla jednostki zatwierdzającej plan sfinansowania inwestycji do wpro-

wadzenia do tego planu odpowiednio zwiększonego stanu środków obrotowych budowy na koniec roku. Ponadto w jednostkach, w ramach których działa samodzielny oddział wykonawstwa inwestycyjnego, do stanu środków obrotowych należy włączyć pozostałość zaliczki udzielonej ze środków inwestycyjnych na rzecz samodzielnego oddziału wykonawstwa inwestycyjnego.

4. Różne środki finansowe należy planować według zasad ustalonych w tym przedmiocie w objaśnieniach do wzoru nr 14, załączonego do instrukcji w sprawie zasad i trybu opracowania resortowych projektów budżetu i projektów budżetów województw, stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 lipca 1954 r. w sprawie opracowania resortowych projektów budżetu i projektów budżetów województw na rok 1955.

5. Informację należy sporządzić ze szczegółowością określoną w § 4 zarządzenia.

(nazwa jednostki zatwierdzającej plan)

Zatwierdza się zamieszczony na odwrocie

zbiorczy¹⁾ plan sfinansowania inwestycji na rok
jednostkowy²⁾

1955

(nazwa jednostki, której dotyczy plan sfinansowania inwestycji)

(adres jednostki, której dotyczy plan sfinansowania inwestycji)

Inwestycje wyżej wymienionej jednostki
finansuje Oddział Banku³⁾ w

z budżetu

(nazwa budżetu)

część

(nr)

(nazwa)

§

dział

(nr)

(nazwa)

rozdział

(nr)

(nazwa)

Określone planem środki przeznaczone są na finansowanie⁴⁾

Tytuł inwestycyjny		Kwota limitu inwestycyjnego planu inwestycyjnego na rok 1955	Kwota limitu na poślizg rzeczowy z planu inwestycyjnego z 1954	Stan zobowiązań na dzień 1 stycznia 1955 r.
nr	rok planu inwestycyjnego			

1) Niepotrzebne skreślić.

2) Wypełnia się tylko w planach jednostkowych.

3) Wypełnia się tylko w planach jednostkowych, dotyczących więcej niż jednego tytułu. Dla planów dotyczących więcej niż 4 tytułów sporządza się odpowiednie załączniki.

4) Wypełnia się (łącznie z tabelką dotyczącą zmian kredytów) jedynie w razie zmiany planu sfinansowania inwestycji.

Adnotacje Banku:

Na podstawie⁴⁾

zatwierdza się zamieszczony na odwrocie zmieniony plan sfinansowania inwestycji na rok 1955, dokonując zarazem następujących zmian w wysokości kredytów budżetowych przekazanych jednostce, dla której plan jest zatwierdzony:

Treść	Suma roczna	w tym na kwartały			
		I	II	III	IV
Kredyt dotychczasowy					
Zwiększenie kredytu					
Zmniejszenie kredytu					
Kredyt po zmianach					

Dyspozycje dodatkowe jednostki zatwierdzającej zmianę planu:

(Strona odwrotna)

BUDŻET				ZBIORCZY*)			PLAN SFINANSOWANIA INWESTYCJI NA ROK 1955			
(nazwa)				JEDNOSTKOWY*)						
Część	Dział	Rozdział	§	PLAN ROCZNY			ARTUALNY PLAN ROCZNY w kwartałach			
				Zwiększenia ⁶⁾	Zmniejszenia ⁶⁾	Aktualny	I	II	III	IV
1	Limit inwestycyjny									
2	Zmiana stanów środków obrotowych i zobowiązań budów („+” lub „—”)									
w tym	stan środków obrotowych na początek i na koniec roku			x	x		x	x	x	
	stan zobowiązań na początek i na koniec roku			x	x		x	x	x	
3	Razem zapotrzebowanie środków (1 + 2)									
4	Kredyt budżetowy									
5	Amortyzacja własna									
6	Amortyzacja scentralizowana ⁷⁾									
7	Różne środki finansowe									
8	Kredyt i wpłaty antycypacyjne									
9	Razem limit finansowania (4+5+6+7+8)									
10	Różne środki wewnętrzne									
11	Ogółem pokrycie zapotrzebowania (9+10)									
12	Amortyzacja do odprowadzenia	na rachunek amortyzacji scentralizowanej								
		na dochód budżetu								

Zatwierdzając powyższy plan otwiera (przekazuje) się zarazem kredyt budżetowy na poszczególne kwartały w kwotach określonych rubrykami kwartalnymi planu, a łącznie na rok 1955 w kwocie zł ;
 (słownie złotych)

pieczęć i podpisy

- 6) Niepotrzebne skreślić.
- 7) Wypełnia się tylko w razie zmiany planu sfinansowania inwestycji
- 7) Wypełnia się tylko w planach jednostkowych.

Objaśnienia do wzoru nr FI-2.

Wzór nr FI-2 stanowi rozwiniętą część VI uzasadnień wydatków na inwestycje scentralizowane, sporządzanych do projektu budżetu według wzorów FI i nr 14 załączonych do instrukcji stanowiących załączniki do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 lipca 1954 r. w sprawie opracowania resortowych projektów budżetu i projektów budżetów województw na rok 1955.

Oprócz zasad znanych z objaśnień do wzorów FI i nr 14 przy zatwierdzeniu planów według wzoru nr FI-2, należy kierować się następującymi zasadami:

- 1) prawa część pierwszej strony oraz rubryki planu rocznego dotyczące „zwiększenia” i „zmniejszenia” na stronie odwrotnej w okresie zatwierdzania planów nie są wypełniane; dostosowane są one do decyzji podejmowanych w sprawie zmian w planach sfinansowania inwestycji na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) w pozycji 2 (strona odwrotna) informacje dotyczące stanu zobowiązań i środków obrotowych budowy na początek i na koniec roku są odpowiednio wypełniane tylko w rubryce aktualnego planu rocznego i w rubryce IV kwartału, lecz nie są one wliczane do sumy zapotrzebowania środków określanej w pozycji 3;
- 3) jednostki zatwierdzające plany zbiorcze dla działów i rozdziałów § 31 budżetu nie wypełniają pozycji 6 (amortyzacja scentralizowana), lecz całość amortyzacji przeznaczonej na sfinansowanie inwestycji wprowadzają do pozycji 5 (amortyzacja własna). Rozbicie amortyzacji na własną i scentralizowaną dokonywane jest przez jednostki administrujące amortyzacją scentralizowaną w zatwierdzanych przez nie planach jednostkowych. Jednostki administrujące rachunkami amortyzacji scentralizowanej, które przyjmą zasadę centralizowania całości amortyzacji przeznaczonej na inwestycje przez podległe im jednostki, nie wypełniają w zatwierdzanych planach jednostkowych pozycji 5, lecz jedynie pozycję 6;
- 4) w pozycji 8 (kredyt i wpłaty antycypacyjne) w planach jednostkowych rubryki planu rocznego w żadnym razie się nie wypełnia. Może ona być wypełniana jedynie w planach zbiorczych według zasad ustalonych w § 12 zarządzenia;
- 5) pozycja 12 w części dotyczącej odprowadzenia amortyzacji na rachunek amortyzacji scentralizowanej wypełniana jest jedynie przez jednostki administrujące rachunkami amortyzacji scentralizowanej, stosownie do ustaleń w zakresie podziału amortyzacji i zasad przyjętych w zakresie planowania z niej pokrycia.

(nazwa jednostki sporządzającej zestawienie)

ZESTAWIENIE ZBIORCZE PLANÓW SPINANSOWANIA INWESTYCJI NA ROK 1965, ZATWIERDZONYCH DLA
 JEDNOSTEK FINANSOWANYCH W RAMACH BUDŻETU CZĘŚCI DZIAŁU
 ROZDZIAŁU

Załącznik nr 3.

1	Część budżetowa		
2	Dział budżetowy		
3	Rozdział budżetowy		
4	Paragraf		
5	Nazwa i adres jednostki, dla której zatwierdzono plan finansowania inwestycji		
6	Limit inwestycyjny		
7	Zmiana stanów środków obrotowych i zobowiązań budów (+ lub -)		
8	stan środków obrotowych na początek i na koniec roku	w tym	
9	stan zobowiązań na początek i na koniec roku		
10	Razem zapotrzebowania środków		
11	Kredyt budżetowy		
12	Amortyzacja własna		
13	Amortyzacja scentralizowana		
14	Różne środki finansowe		
15	Kredyt i wpłaty antycypacyjne		
16	Razem limit finansowania		
17	Różne środki wewnętrzne		
18	na rachunek amortyzacji scentralizowanej	Amortyzacja do odprówadzenia	
19	na dochód budżetu		
	Razem		
	na kwartał I	x	x
	na kwartał II	x	x
	na kwartał III	x	x
	na kwartał IV		
	w tym		

dnia 1965 r.

(pieczęć — podpisy)

(Strona odwrotna)

Objaśnienia.

1. W części tytułowej klasyfikacja budżetowa wypełniana jest przez poszczególne jednostki według następujących zasad:

- 1) ministerstwa i urzędy centralne, zatwierdzające plany zbiorcze, wprowadzają oznaczenia części i działu, a nie wprowadzają oznaczenia rozdziału;
- 2) dysponenci budżetu centralnego, zatwierdzający plany jednostkowe, wprowadzają oznaczenie części, działu i rozdziału;
- 3) prezydium rad narodowych, sporządzające zestawienia planów zatwierdzonych dla swych wydziałów, wprowadzają jedynie oznaczenia części;
- 4) wydziały prezydiów rad narodowych, sporządzające zestawienia dla zatwierdzonych planów jednostkowych, wprowadzają oznaczenie części, działu i rozdziału budżetowego.

2. W części szczegółowej klasyfikacja budżetowa wypełniana jest przez poszczególne jednostki według następujących zasad:

- 1) ministerstwa i urzędy centralne, zatwierdzające plany zbiorcze, nie wypełniają rubryk 1 i 2, a dysponenci budżetu centralnego, zatwierdzający plany jednostkowe, nie wypełniają również rubryki 3;
- 2) prezydium rad narodowych, sporządzające zestawienia planów zatwierdzonych dla swych wydziałów, nie wypełniają rubryki 1;
- 3) wydziały prezydiów rad narodowych, sporządzające zestawienia zatwierdzonych planów jednostkowych, nie wypełniają rubryk 1 i 2.

3. Rubryka 4 musi być wypełniana przy każdej pozycji.

4. Zestawienie zbiorcze obejmuje wyłącznie kwoty z rubryki planu rocznego zatwierdzonych planów sfinansowania inwestycji, a na jego końcu po podsumowaniu kwot rocznych dokonuje się rozbięcia tych kwot na poszczególne kwartały.

5. W rubrykach 8 i 9 wprowadza się jedynie stany zobowiązań i środków obrotowych budów na początek roku, a stan na koniec roku uwidacznia się wyłącznie w pozycji IV kwartału.

235

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 stycznia 1955 r.

w sprawie sprzedaży przez licytację nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy.

Na podstawie § 14 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 września 1954 r. w sprawie określenia organów właściwych do orzekania o przejściu depozytów na własność Państwa oraz zasad likwidacji i trybu postępowania z depozytami, jak również z sumami uzyskanymi z ich sprzedaży (Dz. U. Nr 41, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Komisant powinien niezwłocznie zawiadomić na piśmie miejscowo właściwe prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat lub dzielnicowej rady narodowej) o niesprzedaniu przedmiotu depozytu pomimo upływu trzech miesięcy od dnia otrzymania zlecenia.

§ 2. Prezydium rady narodowej zarządzając na podstawie otrzymanego zawiadomienia sprzedaż depozytu przez licytację zleca przeprowadzenie licytacji wydziałowi (oddziałowi) finansowemu.

§ 3. Wydział (oddział) finansowy obowiązany jest co najmniej na 7 dni przed terminem licytacji dokonać obwieszczenia podając czas, miejsce licytacji, krótki opis przedmiotów licytowanych, cenę wywołania oraz miejsce i czas oglądania przedmiotów podlegających sprzedaży.

§ 4. Licytację przeprowadza pracownik wydziału (oddziału) finansowego, wyznaczony przez kierownika tego wydziału (oddziału).

§ 5. Licytacja odbywa się publicznie i ustnie.

§ 6. Z przebiegu licytacji sporządza się protokół.

§ 7. Licytacji dokonywa się w miejscu i czasie, w którym należy spodziewać się dojścia licytacji do skutku.

§ 8. Licytacja rozpoczyna się od wywołania ceny.

§ 9. Cena wywołania wynosi trzy czwarte ceny ustalonej dla sprzedaży w komisie.

§ 10. Zaofiarowana cena przestaje wiązać, jeżeli inny uczestnik zaofiarował cenę wyższą.

§ 11. Prowadzący licytację przyzna własność sprzedanej rzeczy osobie, która zaofiarowała cenę najwyższą, jeżeli po trzykrotnym wezwaniu do dalszych postępień nikt więcej nie zaofiarował.

§ 12. Nabywca obowiązany jest niezwłocznie uiścić cenę nabycia i odebrać rzecz. Nabywca nie może domagać się unieważnienia nabycia ani żądać zmniejszenia ceny.

§ 13. Uczestnik licytacji, który uchyla się od zapłaty zaofiarowanej ceny, zostanie pozbawiony możności udziału w licytacji, która zostanie wznowiona od ceny wywołania.

§ 14. Jeżeli nikt nie zaofiaruje przynajmniej ceny wywołania, uważa się, że licytacja nie doszła do skutku.

§ 15. W przypadku niedojścia licytacji do skutku prezydium rady narodowej zarządzi drugą licytację. Wyznaczenie drugiej licytacji wymaga ponownego obwieszczenia.

§ 16. Cena wywołania na drugiej licytacji będzie niższa o 1/4 od ceny wywołania na pierwszej licytacji.

§ 17. Prowadzący licytację wystawia pokwitowania na kwoty pobrane za rzeczy sprzedane na licytacji.

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: H. Świątkowski